ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES [*ELEANOR SHARPSTON*]

SECINĀJUMI,

sniegti 2006. gada 26. oktobrī [1]

1. Vai, ja:

— esošās preču zīmes īpašnieks iebilst pret pieteikumu par Kopienas preču zīmes reģistrāciju,

— Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā — "Birojs" vai "ITSB") Iebildumu nodaļa ir noteikusi termiņu faktu iesniegšanai iebildumu pamatojumam un uz noteiktajā termiņā iesniegto [faktu] pamata iebildumus ir noraidījusi, un

— iebildumu iesniedzēja šo lēmumu pārsūdzēja Biroja Apelāciju padomē,

Apelāciju padome var neņemt vērā tai iesniegtos jaunos faktus iebildumu pamatojumam, bet kas nav iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā? Vai iebildumu iesniedzējai automātiski ir tiesības uz jaunu iebildumu izskatīšanu pēc būtības, pamatojoties uz visiem šajā stadijā iesniegtajiem faktiem?

2. Šie būtībā ir jautājumi, uz kuriem ir jāatbild šajā apelācijā par Pirmās instances tiesas spriedumu [2]. Vispārīgāk, lieta ir par Apelāciju padomes lomu un funkciju visos apelāciju sistēmas līmeņos.

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

2 — 2004. gada 10. novembra spriedums lietā T-164/02 *Kaul*/ITSB —*Bayer* ("ARCOL") (Krājums, II-3807. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

3. Atbilstošās tiesību normas, kuras regulē iebildumu un apelācijas procesus, ir Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 [3] (turpmāk tekstā saukta arī — "Regula par preču zīmi" vai "RKPZ") un Komisijas Regula (EK) Nr. 2868/95 [4] (turpmāk tekstā saukta arī — "Īstenošanas regula").

Regula par preču zīmi

4. Saskaņā ar Regulas par preču zīmi 8. pantu ("Relatīvie atteikuma pamatojumi") pieteikumu par preču zīmes reģistrēšanu noraida, ja agrākās preču zīmes īpašnieks pierāda, ka abas preču zīmes un ar tām apzīmētās preces vai pakalpojumi ir identiski vai līdzīgi un tādējādi var izraisīt sajaukšanas iespēju no sabiedrības viedokļa tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme (8. panta 1. punkta b) apakšpunkts). Šim mērķim "agrākās preču zīmes" ietver tās [preču zīmes], kas attiecīgajā brīdī ir "plaši pazīstamas" [5] dalībvalstī (8. panta 2. punkta c) apakšpunkts) — pat tad, ja tās nav reģistrētas.

5. 42. panta 1. punktā ir noteikts trīs mēnešu termiņš pēc preču zīmes pieteikuma publicēšanas, kurā agrāku preču zīmju īpašnieki uz 8. pantā norādītajiem pamatiem var iebilst pret reģistrāciju [6].

6. 42. panta 3. punktā ir paredzēts, ka iebildumus [ir] jāformulē rakstveidā un tajos jānorāda pamatojums. Iebildumus neuzskata par iesniegtiem līdz brīdim, kamēr nav samaksāta nodeva attiecībā uz iebildumiem. Persona, kas iebilst [iebildumu iesniedzējs], var iesniegt faktus, pierādījumus un argumentus, lai Biroja noteiktā termiņā pamatotu savu nostāju.

7. 43. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, "[i]zskatot iebildumus, Birojs tā noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par citu pušu vai paša Biroja iesniegtiem materiāliem".

8. Saskaņā ar 57. pantu iekšēji apelāciju var iesniegt par Biroja pirmās instances struk-

3 — 1993. gada 20. decembra Regula par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.). Regula vairākas reizes ir papildināta, bet ne tādā veidā, kas pirms šajā lietā attiecīgā laika būtu saistīts ar šīs lietas jautājumiem.

4 — 1995. gada 13. decembra Regula, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.). Turpmākos būtisko grozījumus skat. turpmāk tekstā 22.–24. punktā.

5 — Tajā pašā nozīmē, kādā vārdi "plaši pazīstamas" ir lietoti 1883. gada 20. marta Parīzes konvencijas 6.a pantā.

6 — Ja agrāku preču zīmju īpašnieki neiebilst trīs mēnešu termiņā, tie nezaudē iespēju apstrīdēt reģistrāciju. Saskaņā ar 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu tie var uzsākt spēkā neesamības procedūru, ko nosaka 55. un 56. pants, attiecībā uz ko nepastāv termiņa ierobežojumi. Birojā šo procedūru veic Iebildumu nodaļa. 96. pantā ir paredzēti noteikumi "Kopienas preču zīmju ties[ām]", ko dalībvalstis nosaka, lai noteiktu šādas prasības.

tūrvienību lēmumiem (būtībā tie ir — pārbaudītāji, Iebildumu nodaļa un Anulēšanas nodaļa). [Regulas] 59. pantā ir paredzēts, ka paziņojumu par apelāciju iesniedz rakstveidā divu mēnešu laikā pēc lēmuma, par ko apelāciju iesniedz, izziņošanas, bet paziņojumu uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. Četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā [ir] izklāstīts apelācijas pamatojums.

9. Saskaņā ar 60. pantu, ja pirmās instances struktūrvienība uzskata apelāciju par pamatotu, tas šajā stadijā viena mēneša laikā var labot savu lēmumu. Pretējā gadījumā vai ja pret apelāciju iebilst cita puse procesā [cits procesa dalībnieks], apelāciju nodod Apelāciju padomei.

10. Saskaņā ar 61. panta 2. punktu Apelāciju padome "tās noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes [lietā] iesniegtiem materiāliem".

11. Saskaņā ar 62. panta 1. punktu pēc apelācijas izskatīšanas pēc būtības [7] Apelāciju padome "var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai [atkārtotai] izskatīšanai".

12. 63. pantā ir paredzēts, ka par šādiem lēmumiem Tiesā drīkst iesniegt prasības (tas ir, pirmkārt — Pirmās instances tiesā [8]) divu mēnešu laikā sakarā ar nekompetences neesamību, būtisku procesuālu pārkāpumu, EK līguma pārkāpumu vai pilnvaru pārsniegšanu. Tiesa apstrīdēto lēmumu var atzīt par spēkā neesošu vai grozīt. (Un saskaņā ar EKL 225. panta 1. punkta otro daļu apelāciju par Pirmās instances tiesas lēmumiem Kopienu Tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem.)

13. Regulas par preču zīmi 73.–80. pantā ir ietverti vispārēji noteikumi, kas regulē procesu.

14. 73. pantā ir precizēts: "Biroja lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai

7 — Regulas angļu valodas tekstā barbariski lietots termins "*allowability*" ("pieņemšana izskatīšanai"), termins, kas acīmredzot šajā nozīmē ir pārņemts no Eiropas patentu konvencijas. Skat. turpmāk tekstā 36. un turpmākos punktus.

8 — Skat. Regulas par preču zīmi 13. apsvērumu.

uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus."

Īstenošanas regula

15. 74. pantā ir paredzēts:

17. Šajā lietā attiecīgajā laika posmā Īstenošanas regulas II sadaļa ("Iebildumu un pierādījuma par izmantošanu procedūra") ietvēra šādus nozīmīgus noteikumus.

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

Par iebildumu procesu

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

18. 15. noteikuma 2. punkta d) apakšpunkts paredzēja, ka paziņojums par iebildumiem ietver "iemeslu, uz kuriem pamatojas iebildumi, sīku aprakstu".

16. Saskaņā ar 76. panta 1. punktu "[l]ietas izskatīšanas procesā Birojā" pierādījumus sniedz vai iegūst: uzklausot puses; lūdzot informāciju; uzrādot dokumentus un lietiskos pierādījumus; uzklausot lieciniekus; no ekspertu atzinumiem; un no paziņojumiem, kas apstiprināti ar zvērestu vai ar līdzīgām sekām [vai kam ir līdzīgas sekas].

19. 16. noteikuma 1. punktā bija paredzēts, ka paziņojums "var ietvert konkrētus faktus, pierādījumus un argumentus iebildumu pamatojumam, kam pievienoti attiecīgie papilddokumenti". Saskaņā ar 16. noteikuma 3. punktu šādas precīzas ziņas un papilddokumenti var tikt iesniegti "tādā termiņā pēc iebildumu procedūru uzsākšanas, kā Birojs var noteikt, ievērojot 20. noteikuma 2. punktu".

20. 20. noteikuma 2. punktā bija paredzēts: "ja paziņojums par iebildumiem neietver faktu, pierādījumu un argumentu sīku izklāstu, kā norādīts 16. noteikuma 1. un 2. punktā, Birojs uzaicina oponējošo pusi [iebildumu iesniedzēju] iesniegt šādas sīkas ziņas Biroja noteiktajā laikā [..]".

23. Lai gan II sadaļa pilnībā tika pārstrādāta, nozīmīgie noteikumi būtībā saglabājās tādi paši. Tomēr 19. noteikuma 4. punktā šobrīd ir paredzēts: "Birojs neņem vērā rakstiskus iesniegumus vai dokumentus, vai to daļas, kas Biroja noteiktajā termiņā nav iesniegti [..]".

24. Ar grozījumiem X sadaļā 50. noteikuma 1. punkts tika papildināts ar diviem apakšpunktiem, no kuriem pēdējais noteic:

Par apelācijas sūdzībām

21. Īstenošanas regulas X sadaļa attiecas uz apelācijas sūdzībām. 50. noteikuma 1. punkts aplūkoto notikumu laikā noteica: "ja vien nav paredzēts citādi, noteikumus attiecībā uz procedūrām departamentā, kas pieņēmis [struktūrvienībā, kas ir pieņēmusi] lēmumu, pret kuru ceļ apelāciju, apelācijas procedūrām piemēro *mutatis mutandis*".

"ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem [kas ir iesniegti termiņā], ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi [10] vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [par preču zīmi] 74. panta 2. punktu [ir] jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi".

Par turpmākajiem grozījumiem

Pirmās instances tiesas judikatūra

22. II un X sadaļa kopš šajā lietā attiecīgā laika posma ir grozīta [9].

25. Saskaroties ar tādiem jautājumiem, kas ir radušies šajā lietā [11], Pirmās instances tiesas

9 — Ar Kopienas 2005. gada 25. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.), spēkā no 2005. gada 25. jūlija.

10 — Šeit, iespējams, ir domāti vārdi "Regula [par preču zīmi]"; tulkojumu redakcijas atšķiras.

11 — Skat. iepriekš 1. punktu.

pieeja ne vienmēr ir bijusi vienveidīga. Birojs ir skaidri norādījis, ka apelācijas sūdzības pamatā ir vēlme noskaidrot, kura no judikatūrā atrodamajām atšķirīgajām pieejām ir pareiza. Tāpēc ir lietderīgi izklāstīt šīs pieejas.

26. Visu lietu pamatā ir jēdziens "funkcionālā turpinātība" [12] starp pirmās instances struktūrvienībām Biroja ietvaros, no vienas puses (it īpaši pārbaudītājiem un Iebildumu nodaļu), un Apelāciju padomi, no otras puses.

27. Šo jēdzienu formulēja Pirmās instances tiesa lietā *BABY-DRY* [13], pirmajā lietā par Kopienas preču zīmi, kas tai tika iesniegta. [Pirmās instances] tiesa norādīja, ka atbildība par Regulas par preču zīmi piemērošanu ir Birojam kopumā, kurā ietilpst arī Apelāciju padomes. No Regulas par preču zīmi sistēmas un it īpaši no 59., 60. panta, 61. panta 2. punkta un 62. panta 1. punkta izriet, ka pārbaudītāju un Apelāciju padomju pienākumi ir cieši saistīti.

28. Tātad Apelāciju padome nedrīkstēja noraidīt argumentus tikai pamatojoties uz to, ka tie nav izvirzīti pārbaudītājam. Izskatot apelācijas sūdzību tai vajadzēja vai nu izlemt šo jautājumu pēc būtības, vai nodot lietu atkārtotai izskatīšanai pārbaudītājam. Tas neliedz tam neņemt vērā faktus vai pierādījumus, kas nav iesniegti laicīgi pašai Apelāciju padomei [14], lai gan tas neattiecas uz gadījumiem, kuros apelācijas iesniedzējs ir norādījis noteikumus, uz kuriem tas ir paredzējis balstīsies savā apelācijas pamatojumā, un nav noteikts termiņš, kurā jāiesniedz pierādījumi.

29. Lieta *BABY-DRY* attiecas uz *ex parte* procesu (apelācijas sūdzība par pārbaudītāja lēmumu, ar kuru ir noraidīts preču zīmes reģistrācijas pieteikums, pret kuru nav iebildumu iesniedzēja). Funkcionālās turpinātības jēdziens ir piemērots arī tādos *inter partes* procesos kā šajā lietā (apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu, kurā ir divas puses — preču zīmes pieteicējs un iebildumu iesniedzējs).

30. Pirmais šāds gadījums bija lietā *Kleencare* [15]. Šajā lietā Pirmās instances tiesa turklāt apsvēra, ka, tā kā Apelāciju padomes

12 — "*Continuité fonctionnelle*" franču valodā; ērtības labad šeit un turpmāk tekstā atsaukšos uz "funkcionālo turpinātību".

13 — 1999. gada 8. jūlija spriedums lietā T-163/98 *Procter & Gamble*/ITSB ("BABY-DRY") (*Recueil*, II-2383. lpp., 30.–45. punkts). Šo spriedumu Kopienu tiesa atcēla ar 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-383/99 P *Procter & Gamble*/ITSB (*Recueil*, I-6251. lpp.), bet ne sakarā ar jaunas informācijas iesniegšanu Apelāciju padomē.

14 — Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punkts.

15 — 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS (UK)* ("KLEENCARE") (*Recueil*, II-3253. lpp., 24.–32. punkts, it īpaši 26., 29. un 32. punkts).

atkārtoti pārbauda pirmās instances struktūrvienību lēmumus, pārbaudes principā nosaka nevis attiecīgo pušu izvirzītie pamati, bet jautājums par to, vai, ņemot vērā visus nozīmīgos lietas faktiskos un juridiskos apstākļus, ko šī puse ir iesniegusi abās stadijās — gan pirmās [instances] procesā, gan (ievērojot Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu [16]) procesā Apelāciju padomē — var vai nevar likumīgi pieņemt jaunu lēmumu ar tādu pašu rezolutīvo daļu. Ierobežojot apelācijas pārbaudi par relatīvo atteikuma pamatojumu ar "faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas", [pārbaudi], Regulas par preču zīmi 74. panta 1. punktā ir norādīts uz Biroja lēmuma faktisko un juridisko pamatu, tas ir — faktiem un pierādījumiem, uz kuriem to pamatoti balsta, un noteikumiem, kas ir jāpiemēro. 74. panta 1. punktā tomēr nav noteikts, ka šāda informācija noteikti ir jāizvirza un jāizskata pirmās instances līmenī.

31. Kā tiesas sēdē norādīja Birojs, sākot ar lietu *BABY-DRY* un *Kleencare*, Pirmās instances tiesas judikatūra ir attīstījusies trīs atšķirīgos virzienos. Dažos spriedumos ir izmantota pieeja, ka, ja termiņus pierādījumu uzrādīšanai ir noteikusi pirmās instances struktūrvienība, tie nevar tikt apieti uzrādot tos vēlākā stadijā. Citos [spriedumos] tiek uzskatīts, ka šis jautājums būtībā izriet no attiecīgās struktūrvienības vai Apelāciju padomes rīcības brīvības. Un trešais judikatūras virziens ir balstīts uz nostāju, ka būtībā apelācijas [gadījumā] noteiktais termiņš automātiski "sākas atkal no sākuma".

32. Pirmās pieejas piemērs ir minēts lietā *ILS* [17]. Pirmās instances tiesa noteica, ka, ņemot vērā Īstenošanas regulas (saskaņā ar kuru Birojs nosaka termiņu, kurā iebildumu iesniedzējam ir jāiesniedz pierādījumi par agrākas preču zīmes izmantošanu) 22. noteikuma 1. punktu un Regulas par preču zīmi 43. panta 2. punktu, iebildumi ir jānoraida, ja pierādījumi, kas apliecina izmantojumu, nav iesniegti noteiktajā termiņā. Šī termiņa imperatīvais raksturs nozīmē to, ka Birojs nevar ņemt vērā pierādījumus, kas ir iesniegti novēloti. Ja iebildumu iesniedzējs iesniedz pierādījumus pēc noteiktā termiņa beigām, fakts, ka pieteicējs apstrīd šādus pierādījumus, nevar būt par pamatu tam, ka šis termiņš sākas no jauna, ļaujot ar atpakaļejošu spēku iebildumu iesniedzējam iesniegt papildu pierādījumus. Birojam ir jāņem vērā tikai noteiktajā laikā uzrādītie pierādījumi. Visus papildu pierādījumus, kas iesniegti pēc noteiktā termiņa, nevar ņemt vērā.

33. Lietā *Marienfelde* [18], kurā ir noteikts piemērs otrajai pieejai, Pirmās instances tiesa

16 — Pieņemu, ka šī zināmā veidā lakoniskā redakcija nozīmē: saskaņā ar 74. panta 2. punkta piemērošanu attiecībā uz informācijas iesniegšanu pēc pašā apelācijas procesā noteiktā termiņa.

17 — 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* ("ELS") (*Recueil*, II-4301. lpp., 27.–30. punkts).

18 — 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-334/01 *MFE Marienfelde*/ITSB — *Vétoquinol* ("HIPOVITON") (Krājums, II-2787. lpp., 56. un 57. punkts).

nosprieda, ka Īstenošanas regulas 22. noteikuma 1. punkts nav interpretējams tādējādi, ka tas liedz ņemt vērā papildu pierādījumus, ja ir radušies jauni apstākļi, pat tad, ja šie pierādījumi ir iesniegti pēc noteiktā termiņa beigām, un ka Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punkts piešķir Birojam rīcības brīvību attiecībā uz to, vai pierādījumi, kas ir iesniegti pēc termiņa beigām, ir jāņem vērā.

34. Visbeidzot, trešo pieeju atspoguļo šajā lietā apstrīdētais spriedums. Šī [pieeja] ir izmantota arī jaunākās lietās tādā ziņā, ka saskaņā ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu pierādījumi nav iesniegti pēc noteiktā termiņa, ja tos iesniedz Apelāciju padomei šīs regulas 59. pantā noteiktajā četru mēnešu termiņā, tādējādi nosakot, ka Birojs nevar atteikties ņemt vērā šādus pierādījumus [19].

35. Apelāciju padomes savukārt konsekventi ir noteikušas, ka puses lietas izskatīšanas procesa laikā Birojā nevar vienkārši neievērot noteiktos termiņus un iesniegt pierādījumus, kurus varēja un vajadzēja iesniegt noteiktajā laikā, izņemot, ja Birojs uzskata, ka saskaņā ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu ir jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi [20].

Par Eiropas Patentu biroja judikatūru

36. Pirms pievēršos apstrīdētajam spriedumam, ir interesanti īsi apskatīt Eiropas Patentu biroja judikatūru attiecībā uz līdzīgiem gadījumiem. Šī biroja, kas ir izveidots ar Eiropas patentu konvenciju [21], struktūra ir ļoti līdzīga ITSB, un daudzi Regulas par preču zīmi [22] nozīmīgie noteikumi ir identiski [23] vai ļoti līdzīgi šīs konvencijas līdzvērtīgajiem noteikumiem. No Komisijas sākot-

19 — Skat. piem., 2005. gada 9. novembra spriedumu lietā T-275/03 *Focus Magazin Verlag*/ITSB — *ECI Telecom* ("HI-FOCuS") (Krājums, II-4725. lpp., 38. punkts; un neseno 2006. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-252/04 *Caviar Anzali*/ITSB — *Novomarket* ("ASETRA") (Krājums, II-2115. lpp., 38. punkts).

20 — Skat. piem., 2005. gada 2. marta lēmumu lietā R 389/2004-1 — *HYPERCO* (grafiska preču zīme)/*HIPERCOR* (grafiska preču zīme), 26.–29. punkts, un tur minētos lēmumus.

21 — Konvencija par Eiropas patentu piešķiršanu [turpmāk tekstā — "EPK"], kas parakstīta Minhenē 1973. gada 5. oktobrī. Pašlaik Konvenciju ir parakstījušas visas Eiropas Savienības dalībvalstis (izņemot Maltu, kas atrodas pievienošanās procesā) un Eiropas Ekonomiskās zonas valstis, kopā ar Bulgāriju, Monako, Rumāniju, Šveici un Turciju.

22 — It īpaši 43. panta 1. punkts, 60. pants, 62. panta 1. punkts, 74. pants un 76. panta 1. punkts.

23 — Angļu, franču un vācu valodā, kas ir Eiropas patentu konvencijas [darba] valodas.

nējā projekta par Regulas par preču zīmi pamatojumu izklāsta faktiski izriet, ka vispārējie noteikumi par procedūru ir pamatoti uz Eiropas patentu konvencijas noteikumiem.

37. Turklāt jautājumi, kas ir līdzīgi šiem jautājumiem, par kuriem Tiesai ir jālemj šajā lietā, ir izvirzīti Eiropas Patentu biroja Apelāciju padomēs.

38. Galvenokārt nozīmīgākais, šķiet, Apelāciju padomes paplašinātā sastāvā lēmums lietā G 9/91 un G 10/91 [24]. Šī lēmuma 18. punkta redakcija ir šāda:

"*Inter partes* apelācijas procesa galvenais mērķis ir dot iespēju lietas dalībniekam, kam nolēmums ir nelabvēlīgs, apstrīdēt Iebildumu nodaļas lēmuma pamatotību. Šis mērķis neietver to, ka tiek pārbaudīti iebildumu pamati, uz kuriem Iebildumu nodaļas lēmums nav balstīts. Turklāt apelācijas procedūra, pretēji iebildumu procedūrai, kam ir tikai administratīvs raksturs, ir uzskatāma par tiesvedības procesu [..]. Šāda procedūra pati par sevi drīzāk ir administratīva procedūra nekā izmeklēšanas [procedūra]. Lai gan EPK [25] 114. panta 1. punkts formāli attiecas arī uz apelācijas procesu, šo noteikumu piemērošana šādā procedūrā ir pamatota daudz ierobežotākā veidā nekā iebildumu procedūrā. It īpaši attiecībā uz jauniem iebildumu pamatiem padome paplašinātā sastāvā, ņemot vērā iepriekš minēto, uzskata, ka apelācijas stadijā šādi pamati principā nav iesniedzami. Šī pieeja samazina arī tiesisko nenoteiktību patenta īpašniekiem, kas citādi vēlākā procesa stadijā saskartos ar neparedzamām grūtībām, riskējot ar patenta atcelšanu, kas nozīmē negrozāmu tiesību zaudējumu. Šajā ziņā iebildumu iesniedzēji ir izdevīgākā stāvoklī, jo tiem vienmēr ir iespēja uzsākt atcelšanas procedūru valsts tiesā, ja [tas] tām nav izdevies EPK. Tomēr iepriekš minētā principa izņēmums ir pamatots gadījumos, ja patenta īpašnieks piekrīt ņemt vērā jaunu iebildumu pamatu: *volenti non fit injuria*. Noteiktos gadījumos tas, ka netiek izslēgta šāda pamata izvērtēšanas iespēja EPK centralizētajā procedūrā, ir viņa paša interesēs. Tomēr acīmredzami šādu pamatu var izvirzīt tikai Apelāciju padome vai, ja to izvirza iebildumu iesniedzējs lietas izskatīšanas procesā, var pieņemt, ka Birojs uzskata, ka jau *prima facie* tas ir īpaši nozīmīgs. Ja jaunais pamats tiek pieņemts, lietu, ņemot vērā iepriekš minēto apelācijas procedūras mērķi, nodod atkātotai izskatīša-

24 — 1993. gada 31. martā (*Official Journal of the European Patent Office 1993*, 408. lpp.).

25 — Šī redakcija ir līdzīga Regulas par preču zīmi 74. panta 1. punkta redakcijai, izņemot to, ka pārbaude *nav* īpaši ierobežota ar pušu iesniegtajiem faktiem, pierādījumiem un argumentiem (tomēr 114. panta 2. punkts un 74. panta 2. punkts ir identiski).

nai pirmajā instancē, izņemot gadījumu, kad īpaši iemesli liek rīkoties citādi. Jāpiebilst, ka, ja patenta īpašnieks nepiekrīt jauna iebildumu pamata iesniegšanai, šādu pamatu Apelāciju padomes lēmumā pēc būtības nedrīkst apskatīt vispār. Var pieminēt tikai faktu, ka tika izvirzīts šāds jautājums."

39. Šie apsvērumi šīs apelācijas kontekstā bez šaubām ir interesanti. Tomēr vairāku iemeslu dēļ tie ir apsverami piesardzīgi.

40. Pirmkārt, lai gan Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības jomā identiskas vai līdzīgas redakcijas noteikumi ir interpretējami pēc iespējas vienveidīgi, Eiropas patentu konvencija nav Kopienas [tiesību] dokuments un Eiropas Patentu birojs nav Kopienas iestāde. Šī biroja Apelāciju padomju judikatūrai Kopienas tiesībās nav juridiski saistoša spēka.

41. Otrkārt, ITSB Apelāciju padomes lēmumi ir pakļauti pārbaudei Pirmās instances tiesā un Tiesā, turpretī uz lēmumiem, ko pieņem Eiropas Patentu biroja padomes, neattiecas tālāka apelācijas pārbaude. Tādējādi vispārējie procesuālie noteikumi ir atšķirīgi.

42. Konkrētāk, iebildumu procesi Eiropas patentu tiesību ietvaros notiek pēc [patenta] piešķiršanas, kas Kopienas preču zīmju kontekstā ir līdzīgi atcelšanas procesam. Turklāt atšķirībā no gadījumiem saistībā ar Īstenošanas regulas 15. noteikuma 2. punkta d) apakšpunkta un 16. noteikuma 1. punkta redakciju šīs lietas notikumu rašanās laikā, Eiropas patentu konvencijas Īstenošanas regulas 55. noteikuma c) punktā ir paredzēts, ka paziņojumā par iebildumiem ir jānorāda iebildumu pamatojums kopā ar norādēm par faktiem, pierādījumiem un apsvērumiem, kas ir iesniegti, lai pamatotu šos pamatus.

Fakti un tiesvedība šajā lietā

43. 1996. gadā *Atlantic Richfield Company* iesniedza pieteikumu par vārda "ARCOL" reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi cita starpā attiecībā uz "ķīmiskām vielām pārtikas produktu konservēšanai" [26].

26 — Kopš tā laika pieteikums ir nodots *Bayer AG*, kas šobrīd ir pieteikuma iesniedzēja Birojā.

44. *Kaul GmbH* (turpmāk tekstā — "*Kaul*") iebilda pret reģistrāciju, pamatojot ar sajaukšanas iespēju ar tās agrāku Kopienas preču zīmi "CAPOL", kas Regulas par preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē [ir] reģistrēta attiecībā uz "ķīmiskām vielām pārtikas produktu konservēšanai, proti, jēlvielām pārtikas produktu, it īpaši konditorejas preču, galīgai sasaldēšanai un konservēšanai".

45. Iebildumi tikai noraidīti, motivējot ar to, ka attiecīgo apzīmējumu vizuālās un fonētiskās atšķirības izslēdz jebkādu šo preču zīmju sajaukšanas iespēju Kopienā.

46. *Kaul* iesniedza apelācijas sūdzību, bet sūdzība tika noraidīta [27].

47. Saskaņā ar apstrīdēto lēmumu [28] *Kaul* apgalvo, ka, ņemot vērā divus aspektus, tai piederošai agrākai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja. Pirmkārt, tā neietver aprakstošu norādi attiecībā uz precēm. Otrkārt, *Kaul* ir gan vadošais sasaldēšanas, gan pretsalipes vielu piegādātājs (1,4 miljoni tonnu konditorejas preču vairāk nekā 60 valstīs) un pasaules lielākais *MCT* [vidēja garuma ķēdes triglicerīdi] eļļas, kas ir izmantota tās produktos ar šo preču zīmi, patērētājs. Lai pamatotu pēdējo apgalvojumu, *Kaul* iesniedza Apelāciju padomei rīkotājdirektora apliecinājumu un tās galveno klientu sarakstu. Iebildumu nodaļai tā iesniedza tikai brošūru, kurā ir aprakstītas preces, kas attiecas uz tās preču zīmi.

48. Apstrīdētā lēmuma 10.–14. punkta redakcija ar nosaukumu "Jauni pierādījumi un argumenti" ir šāda:

"10. Arguments, kuru iebildumu iesniedzējs uztur gan iebildumu un gan apelācijas procesā, ka agrākajai preču zīmei ir atšķirtspēja, jo tā nav aprakstoša, ir jānošķir no argumenta, ka agrākajai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja, jo tā ir plaši pazīstama. Pēdējais arguments, kura pieņemamību apstrīd pieteikuma iesniedzējs, apelācijas procesā ir izvirzīts pirmo reizi, un tas ir pamatots ar tās rīkotājdirektora apliecinājumu un sarakstu, kurā ir norādīti galveno klientu vārdi un kontaktinformācija. Brošūra,

27 — Ar [2002. gada 4. marta] Apelāciju trešās padomes lēmumu lietā R 782/2000-3 *ARCOL/CAPOL*, skat. http://oami.europa.eu/LegalDocs/BoA/2000/en/R0782_2000-3.pdf (turpmāk tekstā — "apstrīdētais spriedums").

28 — 6. punkts.

kas tika nosūtīta pa faksu 1999. gada 2. augustā, tika iesniegta, tikai lai apliecinātu, ka preces, ko aizsargā agrākā preču zīme, ir identiskas ar pieteikumā [norādītajām] precēm, un to nevar uzskatīt par pēdējā argumenta pamatojumu.

11. Saskaņā ar [Apelācijas] padomju pastāvīgo judikatūru jaunu faktu, pierādījumu un "motīvu" iesniegšana pēc Iebildumu nodaļas noteiktā termiņa principā nav atļauta, jo Iebildumu process, kura procesuālo līdzsvaru nosaka noteikto termiņu sistēma, atšķirībā no *ex parte* procesa ir saistīts ar konfrontāciju divu lietas dalībnieku starpā [..].

12. Iebildumu procesā Padomei ir jāņem vērā pušu tiesības un pienākumi, šo procesu nosaka sacīkstes princips. Termiņa mērķis ir, pirmkārt, nodrošināt, ka tiek ievērotas pušu tiesības tikt uzklausītām atbilstoši RKPZ 73. panta otrajam teikumam, un ļaut Birojam veikt pareizu šī procesa vadību. Ciktāl procedūras *inter partes* stadija ir beigusies ar Iebildumu nodaļas galīgo lēmumu, Padome nevar vēlreiz atsākt šo procedūru, pamatojoties uz jauniem faktiem, pierādījumiem un "prasījumiem", ko iebildumu iesniedzējam vajadzēja iesniegt un bija jāiesniedz iepriekš Iebildumu nodaļai.

13. Šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja faktiski nav iesniegusi jaunu argumentu, bet tikai aizstājusi savu iebildumu juridisko pamatu. Plaši pazīstamas preču zīmes ir īpaši minētas RKPZ 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā, un tās ir skaidri jānorāda kā vienas no iespējamām agrākām preču zīmēm, uz ko tiek balstīti iebildumi.

14. Tāpēc arguments par to, ka preču zīmei ir atšķirtspēja tāpēc, ka tā ir plaši pazīstama, apelācijas procesā nav pieņemams."

49. *Kaul* iesniedza Pirmās instances tiesā prasību šo lēmumu atcelt, apgalvojot, ka ir pārkāpts Apelāciju padomei iesniegto pierādījumu pārbaudes pienākums, kas ir Regulas par preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, dalībvalstīs atzīto procesuālo tiesību principu un Biroja procedūrās piemērojamo noteikumu pārkāpums un pienākuma norādīt lēmuma pamatojumu neizpilde.

50. Pirmās instances tiesa pārbaudīja pirmo pamatu, uzskatīja to par pamatotu un, nepārbaudot citus pamatus, atcēla Apelācijas padomes lēmumu. Šajā lietā nozīmīgā sprieduma daļa nosaka:

"27. Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 10.–12. punktā un vēlāk arī ITSB sava atbildes raksta 30. punktā uzskatīja, ka no jauna izvirzītie fakti nav jāņem vērā, jo tie bija iesniegti pēc Iebildumu nodaļas noteiktajiem termiņiem.

28. Tomēr ir jāsecina, ka šāda nostāja nav atbilstoša funkcionālajai pēctecībai [turpinātībai] starp ITSB instancēm (nodaļām un Apelāciju padomi), ko atzīst Pirmās instances tiesa gan attiecībā uz procesu *ex parte* [..], gan attiecībā uz procesu *inter partes* [..]

29. Faktiski, ir nospriests [ir atzīts], ka no ITSB instanču funkcionālās pēctecības [turpinātības] izriet, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta beigu daļu, Apelāciju padomei ir jābalsta savs lēmums uz visiem lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, ko attiecīgā puse izvirzīja gan nodaļā, kas izskatīja lietu pirmajā instancē, gan, ievērojot šī paša panta 2. punktā noteikto atrunu, procesā Apelāciju padomē [..] Turklāt pretēji tam, ko ITSB apgalvo attiecībā uz procesu *inter partes*, funkcionālā pēctecība [turpinātība] starp dažādām ITSB instancēm neizraisa to, ka lietas faktiskie vai juridiskie apstākļi, ko lietas dalībnieki neizvirzīja lietas izskatīšanā pirmajā instancē tās noteiktajā termiņā, būtu nepieņemami, lai uz tiem atsauktos procesā Apelāciju padomē, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu. Gluži pretēji, funkcionālās pēctecības [turpinātības] rezultātā lietas dalībnieks ir tiesīgs procesā Apelāciju padomē atsaukties uz šādiem faktiskajiem vai juridiskajiem apstākļiem, ievērojot atrunu, ko attiecībā uz procesu šajā instancē nosaka Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts.

30. Līdz ar to, tā kā šajā gadījumā nav novērota prāvas faktisko apstākļu izvirzīšana Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izpratnē, bet prasītāja apelācijas procesā 2000. gada 30. oktobrī papildināja savu paziņojumu ar pielikumu, proti, Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzētajā četru mēnešu termiņā, Apelāciju padome nevarēja atteikties ņemt vērā šos faktus."

51. Pirmās instances tiesa noraidīja arī Apelāciju padomes "pakārtot[o] argument[u]" tās lēmuma 13. punktā, jo *Kaul* "faktiski

mēģināja pierādīt, ka tās preču zīmei ir laba reputācija vai tā ir labi pazīstama", un bija "aizstājusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu kā savu iebildumu juridisko pamatu ar šīs regulas 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu".

52. Tā apgalvoja, ka juridiskais pamats visās stadijā ir bijis 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Apelāciju padome tādējādi, nepārkāpjot Regulas par preču zīmi 74. pantu, nevarēja atteikties pārbaudīt jaunus faktiskos apstākļus, uz kuriem *Kaul*, aizstāvot savas tiesības, atsaucās, lai pierādītu agrākās preču zīmes augsto atšķirtspēju, kas radusies tirgū šīs preču zīmes izmantošanas rezultātā. Konstatējot, ka preces bija identiskas un ka abas preču zīmes ir līdzīgas, padome nevarēja pieņemt lēmumu, kā tā to izdarīja, par sajaukšanas iespējas esamību, jo tā nebija ņēmusi vērā visus nepieciešamos faktus, starp kuriem bija no jauna izvirzītie pierādījumi, lai pierādītu, ka agrākajai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja. Tāpēc, neņemot vērā šos faktus, Apelāciju padome neizpildīja pienākumus, ko tai, veicot sajaukšanas iespējas pārbaudi, uzliek 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts [29].

29 — Apstrīdētā sprieduma 33.–37. punkts.

Par apelācijas sūdzību

53. Birojs šajā instancē lūdz Tiesu atcelt apstrīdēto spriedumu, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai pārējo prasības pamatu izskatīšanai un piespriest *Kaul* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē.

54. Tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, it īpaši sprieduma 29. un 30. punktā, kļūdaini interpretēja un/vai piemēroja

— Regulas par preču zīmi 42. panta 3. punktu un 62. panta 1. punktu, lasot tos kopsakarā ar Īstenošanas regulas 16. noteikuma 3. punktu un 20. noteikuma 2. punktu, un

— Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu.

55. Tādējādi tiek izvirzīti divi apelācijas sūdzības pamati. Pirmkārt, Birojs iebilst pret nostāju, kāda Pirmās instances tiesai ir par

termiņa, ko nosaka informācijas iesniegšanai iebildumu pamatojumam, raksturu (Regulas par preču zīmi 42. panta 3. punkts un Īstenošanas regulas 16. noteikuma 3. punkts un 20. noteikuma 2. punkts) un šī termiņa ietekmi uz Apelāciju padomes kompetenci saskaņā ar Regulas par preču zīmi 62. panta 1. punktu. Otrkārt, tā iebilst pret tādu Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punkta interpretāciju, kas Apelāciju padomei uzliek pienākumu ņemt vērā pēc termiņa, ko Iebildumu nodaļa ir noteikusi pierādījumu iesniegšanai, beigām iesniegtos pierādījumus.

56. Argumentus īsumā var izklāstīt šādi.

57. Attiecībā uz pirmo noteikumu kopumu Birojs apgalvo, ka pierādījumi, kas ir iesniegti pēc Iebildumu nodaļas noteiktā imperatīvā termiņa (*"Ausschlussfris"*), Apelāciju padomē konsekventi nav pieņemti. Šāda prakse būtībā izriet no visu apelācijas procesu rakstura, kā arī no minētajiem noteikumiem, un tās likumību apstiprina Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta grozījumi, lai arī šie grozījumi neattiecas uz šo lietu. Funkcionālās turpinātības jēdziens ir saistīts ar Apelāciju padomes kompetenci attiecībā uz lēmumu pieņemšanu, bet neietekmē procedūras hronoloģiskās prasības.

58. *Kaul* norāda, ka saskaņā ar Regulu par preču zīmi Apelāciju padomes var izmantot tās pašas pilnvaras, kādas ir piešķirtas struktūrvienībai, kas pieņēmusi lēmumu, par kuru ir iesniegta apelācijas sūdzība. Tā uzskata, ka tāpēc tām ir jāuzsāk jauna izmeklēšana pēc būtības par tiem pašiem jautājumiem. To loma (*sui generis, quasi-judicial*) lietu pamatotības izvērtēšanā — atšķirībā no tīri juridiskas pārbaudes, ko veic Pirmās instances tiesa un Tiesa, — to apstiprina. 76. panta 1. punkts par pierādījumu pieņemšanu attiecas uz *visiem* lietas izskatīšanas procesiem Birojā un tādējādi skaidri paredz, ka Apelāciju padomes izvērtē jaunus pierādījumus. Tikai tad, kad lieta nonāk Pirmās instances tiesā, apelācijas sūdzības var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Kā noteikts Regulas par preču zīmi 42. panta 3. punktā un 61. panta 2. punktā, termiņi, ko nosaka Birojs, atšķirībā no termiņiem, kas ir noteikti pašā Regulā, nav imperatīvi. Īstenošanas regulā, kuras normas ir ar zemāku juridisko spēku, nevar neievērot šos noteikumus.

59. Attiecībā uz Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu Birojs apgalvo, ka Apelāciju padomēm nevar uzlikt pienākumu pieņemt pierādījumus pēc Iebildumu nodaļas to iesniegšanai noteiktā imperatīvā termiņa beigām. Ja tiesību aktos ir noteikts īpašs

termiņš vai ir paredzēts, ka termiņu nosaka, un termiņš atbilstoši ir noteikts, šis noteiktais termiņš vienmēr ir uzskatāms par imperatīvu. 74. panta 2. punkts šādos gadījumos nav piemērojams, jo iesniegtie pierādījumi pēc imperatīvā termiņa beigām, ņemot vērā šāda termiņa raksturu, netiek pieņemti. 74. panta 2. punktā minētais jēdziens "laicīgi" attiecas tikai uz citiem gadījumiem, kuros var izmantot zināmu rīcības brīvību un kuros puses nav pietiekami centīgas.

Vērtējums

Termiņu veidi

61. Regulā par preču zīmēm un Īstenošanas regulā ir paredzēti divu veidu termiņi faktu iesniegšanai Iebildumu procesā, proti, termiņi, kas ir noteikti tiesību aktos, un termiņi, ko Birojs nosaka katrā atsevišķā gadījumā.

62. Abi šie termiņu veidi ir saistīti ar diviem iesniegumu veidiem. Pirmais ir saistīts ar paziņojumu par iebildumiem vai, attiecīgā gadījumā, apelācijas sūdzības iesniegšanu kopā ar sīku motīvu aprakstu iebildumu pamatojumam un attiecīgās nodevas samaksu. Otrs ir saistīts ar apliecinošiem dokumentiem, attiecībā uz kuriem tiek izmantoti dažādi jēdzieni "fakti", "pierādījumi", "argumenti", "apsvērumi" un "apliecinoši dokumenti".

60. *Kaul* norāda, ka apstrīdētajā spriedumā ir tikai pieminēts, ka apelācijas sūdzības iesniegšanai noteiktajā laikā ir iesniegti jauni pierādījumi un tāpēc 74. panta 2. punkts nav piemērojams. Iebildumu saturu nosaka tiesvedības pirmajā stadijā, bet pierādījumus var iesniegt arī vēlāk. Ļoti iespējams, ka vajadzība iesniegt noteiktus pierādījumus parādās tikai pēc tam, kad Iebildumu nodaļa ir pieņēmusi lēmumu. Prasība visus pierādījumus iesniegt agrākajā stadijā tikai tāpēc, ka tie, iespējams, varētu būt vajadzīgi, nav procesa efektivitātes interesēs.

63. Jāuzsver, ka Regulas par preču zīmi un Īstenošanas regulas dažādās tulkojumu redakcijās nav lielas vienveidības, it īpaši attiecībā uz "faktiem, pierādījumiem un argumentiem". Nesakritības daļēji izriet no

Eiropas patentu konvencijas, kuras 114. panta redakcija tika pārņemta Regulas par preču zīmi 74. panta redakcijā angļu, franču un vācu valodā.

64. Līdz ar to, manuprāt, izmantotos jēdzienus nav iespējams precīzi atšķirt. Drīzāk secinu, ka ir skaidri jānodala, no vienas puses, iebilduma vai apelācijas sūdzības oficiāla iesniegšana, kurā, termiņā, kas ir skaidri noteikts tiesību normās, jānorāda tā iesniegšanas tiesiskais pamatojums, un, no otras puses, papildinformācijas (faktiskās un juridiskās) iesniegšana, kas ir paredzēta, lai pierādītu, ka norādītais iebildumu pamatojums un apelācijas sūdzības pamatojums ir pietiekams, termiņā, kuru nosaka un, iespējams, pagarina Birojs.

Šajā lietā aplūkoto apsvērumu raksturs

65. Apstrīdētajā lēmumā aplūkotie apsvērumi sākumā ir aprakstīti kā "jauni pierādījumi un argumenti, vēlāk — ka tie "patiesībā nav [..] jaun[i] argument[i]", bet ir "aizstā[ts] iebildumu juridisk[ais] pamat[s]".

66. Apstrīdētajā spriedumā ir minēti "[faktiskie] apstākļi" un "no jauna izvirzīti fakti". 25. punktā Pirmās instances tiesa skaidri norāda, ka tā ņem vērā "faktiskos apstākļus", kurus veido aplūkojamais apliecinājums ar savu goda vārdu un saraksts. [Sprieduma] 32. un turpmākajos punktos tā atsakās no domas, ka iebildumu juridiskais pamats ir aizstāts.

67. Tāpēc, ņemot vērā atšķirības starp abiem termiņa veidiem, šķiet, ir svarīgi noteikt, vai tas, ko Apelāciju padome atteicās ņemt vērā, bija jauns iebildumu pamats (aizstāts juridiskais pamats) vai jauns arguments, vai jauni pierādījumi, lai pamatotu jau iesniegtu pamatu.

68. Manuprāt, Pirmās instances tiesa pareizi ir secinājusi, ka runa nav par mēģinājumu aizstāt iebildumu juridisko pamatu, Regulas par preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ar 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu un līdz ar to runa nav ar par mēģinājumu iesniegt jaunu iebildumu pamatu.

69. Iebildumi tika pamatoti ar agrākas identiskas vai līdzīgas preču zīmes, kas apzīmē identiskas vai līdzīgas preces, esamību, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju no sabiedrības

viedokļa, kā tas ir aplūkots 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

70. 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā šajā sakarā ir norādīts, ka "agrākās preču zīmes" papildus tām preču zīmēm, kas attiecīgajā teritorijā ir reģistrētas (8. panta 2. punkta a) apakšpunkts) vai attiecībā uz kurām ir iesniegts reģistrācijas pieteikums (8. panta 2. punkta b) apakšpunkts), ietver tās [preču zīmes], kuras tiek aizsargātas nevis tāpēc, ka tās ir reģistrētas, bet tāpēc, ka tās ir "plaši pazīstamas" Parīzes konvencijas 6.a panta nozīmē.

71. Tā kā šajā lietā agrākā preču zīme, kas ir iebildumu pamatā, ir reģistrēta Kopienas preču zīme, 8. panta 2. punkta c) apakšpunkts nav piemērojams. Nav vajadzīgs pierādīt, ka reģistrētā preču zīme ir arī "plaši pazīstama". Tādējādi *Kaul* mērķis, iesniedzot apliecinājumu ar savu goda vārdu un klientu sarakstu, nevarēja būt atsaukties uz šo noteikumu. Drīzāk, kā to apliecina tās pieteikuma Pirmās instances tiesai 33. un turpmākie punkti, tā vēlējās atsaukties uz judikatūru, jo sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus attiecināmos faktorus, un, tā kā preču zīmju sajaukšanas iespēja ir īpaši augsta, ja agrākas preču zīmes atšķirtspēja ir būtiska, preču zīmes, kurām piemīt augsta atšķirtspēja (gan tām raksturīgo īpašību dēļ, gan sakarā ar to atpazīstamību tirgū), bauda plašāku aizsardzību nekā tās, kuru atšķirtspēja ir mazāka [30].

72. Tāpēc jautājums ir par to, vai ir pareizs Pirmās instances tiesas lēmums par to, ka Apelāciju padomei bija jāpieņem arguments un papildu pierādījumi saistībā ar iebildumu pamatojumu, ja šis pamatojums ir iesniegts Regulas par preču zīmi 42. pantā noteiktajā trīs mēnešu termiņā, bet [šis] arguments un pierādījumi nav iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā atbilstoši 42. panta 3. punktam un 43. panta 1. punktam.

30 — Skat., piem., 1997. gada 11. novembra spriedumu lietā C-251/95 *SABEL* (*Recueil*, I-6191. lpp., 22.–24. punkts); 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon* (*Recueil*, I-5507. lpp., 16.–18. punkts) un 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik* (*Recueil*, I-3819. lpp., 18.–20. punkts). Šīs lietas ir saistītas ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, bet šī noteikuma redakcija un interpretācija būtībā ir tāda pati kā Regulas par Kopienu preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija.

Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktā piešķirtā rīcības brīvība

73. Birojs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi un/vai piemērojusi, no vienas puses, Regulas par preču zīmi 42. panta 3. punktu un 62. panta 1. punktu un Īstenošanas regulas 16. noteikuma 3. punktu un 20. noteikuma 2. punktu, un, no otras puses, Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu.

74. Pēdējais noteikums, manuprāt, ir noteicošais attiecībā uz šajā lietā aplūkojamo jautājumu. Tas ļauj Birojam "neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi".

75. Atļaujot Birojam *neņemt* vērā faktus vai pierādījumus (kurus, kā esmu minējusi, es uzskatu par tādiem, kas ietver arī argumentus, lai pamatotu iepriekš norādītu iebilduma vai apelācijas sūdzības pamatu), kas nav iesniegti laicīgi, 74. panta 2. punkts skaidri un noteikti ļauj tam arī ņemt vērā šādu informāciju. Citiem vārdiem sakot, tas piešķir Birojam rīcības brīvību pieņemt konkrētu lēmumu [31].

76. Rīcības brīvība tomēr ir piemērojama tikai papildinformācijai, kas iesniegta iebildumu vai apelācijas sūdzības juridiskā pamata pamatojumam, un nevis paša pamata formulēšanai, attiecībā uz ko ir noteikts konkrēts termiņš, uz kuru neattiecas rīcības brīvības noteikumi. Šajā kontekstā jēdziens "laicīgi" neattiecas uz termiņu, kas ir norādīts tiesību normās, bet uz termiņu, ko nosaka Birojs. (Papildus, acīmredzami, rīcības brīvība neattiecas uz [informāciju], kas ir iesniegta laicīgi.)

77. Rīcības brīvība tāpat nevar būt neierobežota. It īpaši, tā kā iebildumu nodaļai vai Apelāciju padomei atkarībā no apstākļiem "cik bieži tas vajadzīgs" ir jālūdz pusēm iesniegt apsvērumus par citu pušu vai pašas iesniegto informāciju [32], ir jābūt iespējai apstrīdēt atteikumu ņemt vērā faktus, pierādījumus vai argumentus, ja attiecīgajai pusei

31 — Kā to ir atzinusi Pirmās instances tiesa savā spriedumā lietā *Marienfelde* (minēts iepriekš 18. zemsvītras piezīmē), 57. punkts.

32 — Regulas par preču zīmi 43. panta 1. punkts un 61. panta 2. punkts. Jāatgādina, ka jēdzienu "apsvērumi" un "argumenti" lietojums nozīmīgajās tiesību aktu daļās nav vienveidīgs dažādu valodu versijās, tādējādi ir grūti šos abus [jēdzienus] oficiāli nošķirt.

nav bijusi dota pietiekama iespēja iesniegt šādus apsvērumus.

78. Tāpēc kā par vispārēju principu secinu, ka Apelāciju padomes lēmums ņemt vai neņemt vērā faktus, pierādījumus vai argumentus, kas nav iesniegti laicīgi, var tikt atcelts, ja, ņemot vērā iespēju iesniegt šādu informāciju, tas nav pamatots. Tomēr, ja tā nav un ja nepastāv citas juridiskas kļūdas, uz šādu lēmumu pamatoti ir attiecināma Apelācijas padomes rīcības brīvība, ja šis neievērotais termiņš izriet no šīs rīcības brīvības.

Pretstatītie apsvērumi

79. Pirmās instances tiesa apstrīdētā sprieduma 30. punktā uzskata, ka attiecīgā informācija ir iesniegta laicīgi, jo tā tika iesniegta Regulas par preču zīmi 59. pantā (rakstveida apelācijas pamatojuma iesniegšanai) paredzētajā četru mēnešu termiņā. Līdz ar to Apelāciju padome nedrīkstēja neņemt vērā šo informāciju.

80. Saskaņā ar šādu nostāju, kas būtībā izriet no sprieduma lietā *Kleencare*[33], Apelāciju padomes uzdevums ir izlemt, vai, ņemot vērā visus lietas faktiskos un juridiskos apstākļus, procesa laikā Apelāciju padomē var likumīgi pieņemt jaunu lēmumu ar tādu pašu rezolutīvo daļu. Šajā nolūkā "attiecīgie tiesiskie un faktiskiem apstākļi" netiek ierobežoti ar tiem, kas ir izvirzīti iebildumu stadijā, bet ietver arī visus noteiktajā apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņā Apelācijas padomei iesniegtos [apstākļus]. Tātad 74. panta 2. punkts nepiešķir Apelāciju padomei rīcības brīvību attiecībā uz to, vai iepriekš minētajā termiņā iesniegtā informācija ir jāņem vērā vai nav.

81. Šis viedoklis savukārt balstās uz funkcionālās turpinātības esamību starp pirmās instances struktūrvienībām un Apelāciju padomēm, kas it īpaši izriet no pēdējo spējas darboties pirmo kompetences jomā saskaņā ar Regulas par preču zīmi 62. panta 1. punktu.

82. Kā saprotu, Biroja arguments ir tāds, ka aplūkotā informācija nav saistīta ar apelācijas pamatu, bet ar iebildumu pamatu. Tāpēc šāda informācija bija jāiesniedz termiņā vai termiņos, ko saskaņā ar Regulas par preču zīmi 42. panta 3. punktu un/vai 43. panta 1. punktu attiecīgi papildu faktu, pierādījumu un argumentu iesniegšanai un apsvērumu

33 — Minēts 15. zemsvītras piezīmē.

iesniegšanai nosaka Iebildumu nodaļa. Tā kā tas netika izdarīts, Apelāciju padomei nebija pienākuma to ņemt vērā. Faktiski Birojs, šķiet, papildina un apgalvo, ka Apelāciju padome pat nedrīkstēja ņemt vērā šo informāciju.

83. Šeit piebildīšu, ka Īstenošanas regulas jaunajā redakcijā 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa atbilst šim pēdējam viedoklim, bet bez šaubām ir nesaderīga ar nostāju, kas ir pausta apstrīdētajā spriedumā. Šajā daļā ir paredzēts, ka apelācijas sūdzībās par iebildumiem Apelāciju padome savā pārbaudē aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu par preču zīmi noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas 74. panta 2. punktu jāņem vērā papildinformācija.

84. Taisnība, ka šis noteikums šajā lietā attiecīgajā laikā nebija pieņemts un nebija stājies spēkā līdz 2005. gada 25. jūlijam. Vēl jo vairāk, kā pareizi norāda *Kaul*, ar tā spēkā esamību nevar neievērot vai atcelt noteikumus, kas ir paredzēti vai noteikti izriet no Regulas par preču zīmi noteikumiem. No Regulas Nr. 1041/2005 [34], ar ko ievieš jauno [šo jauno noteikuma] daļu, preambulas 7. apsvēruma tomēr secinu, ka Komisijas mērķis bija skaidrāk noteikt esošo noteikumu saturu un apjomu attiecībā uz dažādu procesuālo pārkāpumu juridiskajām sekām, nevis grozīt šos noteikumus. Tāpēc šķiet, ka tās izpratne par situāciju saskaņā ar Regulu par preču zīmi saskan ar Biroja izpratni.

85. Tādējādi Tiesai tiek lūgts izlemt par vienu no diviem viedokļiem attiecībā uz apelācijas procesu.

86. Ja apstrīdētā sprieduma apsvērumi ir pareizi, ir grūti noteikt, kā Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta jauno daļu pamatoti varēja pieņemt. Turpretī, ja Komisijai bija pilnvaras pieņemt pēdējo noteikumu, šķiet, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi Regulu par preču zīmi.

Saderīgums ar Regulu par preču zīmi

87. Regulā par preču zīmi neatrodu neko tādu, kas skaidri apstiprina vai atzīst par

34 — Minēts 9. zemsvītras piezīmē: "Iebildumu procedūras noteikumi pilnībā jāpārformulē [tā], lai konkretizētu pieļaujamības prasības, lai skaidri norādītu nepilnību izraisītās juridiskās sekas un lai sakārtotu noteikumus procedūras hronoloģiskajā secībā."

spēkā neesošu vienu vai otru viedokli (tas pats attiecas uz Īstenošanas regulu attiecīgajā laikā). Abi viedokļi ir balstīti uz regulas sistemātisko interpretāciju.

88. Tomēr uzskats, ko izmanto Pirmās instances tiesa vismaz dažos tās spriedumos, un ar to sasniegtais rezultāts šajā lietā, manuprāt, kopumā nav saderīgs ar tādu apelācijas procesa būtību kā, piemēram, Regulā par preču zīmi paredzētā iekšējā apelācijas [procedūra].

89. Piekrītu, ka apelācijas process var ļoti atšķirties sīkumos un pēc formas. Tomēr tiem ir kopīga divpakāpju sistēma. Pirmajā pakāpē [35] ir jānosaka, vai apstrīdētajā lēmumā ir kļūdas. Ja šādas kļūdas ir — un tikai tad, ja ir (kas, cita starpā, var būt fakts, ka pierādījumi vai argumenti nav pietiekami ņemti vērā) —, nākamajā pakāpē (ko daļēji vai pilnībā veic tā pati iestāde, kas bija kompetenta pirmajā pakāpē, vai cita iestāde — noteiktos gadījumos iestāde, kas pieņēma pirmo lēmumu) ir jānosaka, kāds lēmums ir jāpieņem un vai tas ir jāpieņem konkrētajā brīdī. Atkarībā no attiecīgās procedūras noteikumiem un apstākļiem šīs noteikšanas gaitā, iespējams, ir jāapsver, vai nav pierādījumu vai argumentu, kas kaut kādu iemeslu dēļ nav ņemti vērā, pieņemot pirmo lēmumu.

90. Taisnība ir arī tas, ka var būt procedūras, kurās fakts, ka, pamatojoties uz noteiktiem pierādījumiem un argumentiem, ir pieņemts lēmums, nekavē jauna pieteikuma iesniegšanu par to pašu priekšmetu, lai, balstoties uz jauniem pierādījumiem un argumentiem vai mainoties apstākļiem, pieņemtu citu lēmumu. Šādas procedūras tomēr nav apelācijas process. Tās oficiāli atšķiras no procedūrām, kurās ir pieņemts kāds agrāks lēmums. Lai gan tajās var aizstāt šādu lēmumu, tajās nenotiek šī lēmuma pieņemšanas veida spēkā esamības pārbaude vai ietekmēšana. Turklāt parasti to uzsākšanai nav noteikts termiņš, jo nav pamata uzskatīt, ka kādā no noteiktajiem posmiem pēc agrākā lēmuma pieņemšanas atklāsies jauni pierādījumi vai mainīsies apstākļi.

91. No Regulas par preču zīmi 57.–62. panta skaidri izriet, ka, neskatoties uz atšķirībām

35 — Šajā nolūkā neminu oficiālās pieņemamības sākotnējo pārbaudi.

tulkojumu dažādās valodās redakcijās [36], runa ir par pirmās kategorijas apelācijas procesu. Divu mēnešu termiņš no apstrīdētā lēmuma paziņošanas dienas, šķiet, it īpaši skaidri parāda, ka ar to nav paredzēta pārskatīšana, ņemot vērā apstākļu maiņu. Nešķiet arī, ka tas ir paredzēts, lai dotu iespēju iesniegt jaunus pierādījumus vai argumentus, ja pirmās instances struktūrvienība uzstata, ka iesniegtie pierādījumi vai argumenti nav pietiekami. Šādai iespējai, ņemot vērā prasību, ka Birojam pirmās instances procesā ir jālūdz iesniegt apsvērumus, cik bieži tas vajadzīgs, būtu jābūt šajā pašā instancē [37].

92. Turklāt šķiet, ka visos minētā veida apelācijas procesos, kuros ir divas pakāpes, šīs pakāpes ir jāpiemēro atsevišķi un ka līdz otrai pakāpei — kurā nosaka, kāds lēmums bija jāpieņem vai ir jāpieņem konkrētajā brīdī, — nevajadzētu nonākt, un tādējādi tai nevajadzētu notikt, izņemot, ja tiek konstatēts pamats atcelt sākotnējo lēmumu pilnībā vai daļēji.

93. Abām apelācijas novērtējuma pakāpēm attiecīgi atbilst divi [informācijas] iesniegšanas veidi.

94. Pirmajā pakāpē pārbaudītājai iestādei (šajā lietā Apelāciju padome) ir jāpārbauda visi nosacījumu aspekti vai apstākļi, saskaņā ar kuriem tika pieņemts sākotnējais lēmums, kas varētu atcelt lēmumu. Šie aspekti ietver apelācijas pamatus (kas, saskaņā ar Regulas par preču zīmi 59. pantu ir jāiesniedz četru mēnešu laikā pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas) un visu papildinformāciju, ko iesniedz šo pamatu pamatojumam (dažādos termiņos, ko saskaņā ar Regulas par preču zīmi 61. panta 2. punktu un nozīmīgajiem Īstenošanas regulas noteikumiem nosaka Apelāciju padome).

95. Otrajā pakāpē — ja pirmajā pakāpē tiek secināts, ka pārbaudāmais lēmums ir jāatceļ pilnībā vai daļēji — ir lietderīgi apsvērt informāciju (kas var ietvert jaunu informāciju), kas ir nozīmīga, lai konkrētajā brīdī pieņemtu pareizu lēmumu.

96. Nozīmīgie fakti, pierādījumi un argumenti, kas ir saistīti ar sākotnēji iesniegto pieteikumu, nepārprotami ir saistīti ar Apelāciju padomē iesniegtās apelācijas sūdzības otro pakāpi, ja līdz šai pakāpei nonāk. Šajā kontekstā tos var novērtēt pati Apelāciju padome un/vai pirmās instances struktūrvienība atkarībā no tā, cik lielā mērā padome uzskata par vajadzīgu nodot lietu šai struktūrvienībai atkārtotai izskatīšanai.

36 — Piem., angļu valodā [termins] "*appeal*" tiek lietots attiecībā uz procedūru Apelāciju padomē un [termins] "*action*" attiecībā uz procedūru Pirmās instances tiesā ([terminu] "*appeal*" attiecinot uz [procesu] Tiesā), kaut gan franču valodā abas procedūras tiek sauktas par "*recours*" ([terminu] "*pourvoi*" attiecinot uz procesu Tiesā) un vācu valodā atbilstošie termini ir "*Beschwerde*", "*Klage*" and "*Rechtsmittel*".

37 — Regulas par preču zīmi 43. panta 1. punkts attiecībā uz iebildumu procedūru. Līdzvērtīgi noteikumi ir ietverti 56. panta 1. punktā attiecībā uz procesu par atzīšanu par spēkā neesošu un nedaudz citā kontekstā — ar pieteikumu [preču zīmes] reģistrācijai — 38. panta 3. punktā un 41. panta 2. punktā.

97. Tomēr tie var būt saistīti arī ar pirmo pakāpi, piemēram, ja tiek apgalvots, ka pirmās instances procesa laikā iesniegtā informācija apsvērumos nepamatoti nav ņemta vērā vai ir novērtēta nepareizi.

98. Tomēr, ja nav šādas saiknes starp jauniem faktiem, pierādījumiem vai argumentiem un apgalvojumu, ka sākotnējais lēmums kāda nosacījuma aspekta vai apstākļa, kādos tika pieņemts sākotnējais lēmums, dēļ ir jāatceļ, šādu faktu, pierādījumu un argumentu izskatīšana, ja to vispār ir jāpārbauda, faktiski ir jāierobežo tikai ar apelācijas sūdzības pārbaudes otro pakāpi [38].

99. Pirmās instances tiesas apstrīdētā sprieduma 29. un 30. punktā izdarītajā secinājumā nenodala šīs abas apelācijas procesa pakāpes tā, kā to esmu izklāstījusi. Tādējādi, manuprāt, tā šajā lietā ir nonākusi pie kļūdaina rezultāta.

100. Šajā gadījumā strīdīgā informācija ir saistīta ar to, cik svarīga ir *Kaul* preču zīmes atpazīstamība tirgū, kas ir nosacījums, lai noteiktu sajaukšanas iespēju ar apstrīdēto preču zīmi [39]. Ja tā Iebildumu nodaļai būtu iesniegta laicīgi, šai nodaļai tā būtu jāņem vērā. Ja tā būtu iesniegta tai pašai nodaļai, bet nebūtu [iesniegta] laicīgi, šī nodaļa saskaņā ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu varētu īstenot savu rīcības brīvību [un izlemt], vai to ņemt vērā, vai neņemt. Tā pati rīcības brīvība, manuprāt, ir attiecināma arī uz Apelāciju padomi tikai tādos gadījumos, ja tā un ciktāl konstatētu pamatu atcelt apstrīdēto lēmumu (kas, piemēram, varētu būt fakts, ka Iebildumu nodaļa ir izmantojusi savu rīcības brīvību izdevīgā, nevis neizdevīgā veidā).

101. Tomēr, ja informācija Iebildumu nodaļai netiktu iesniegta vispār, neredzu iemeslu, kāpēc Apelāciju padomei būtu pienākums to ņemt vērā apelācijas sūdzības pārbaudes pirmajā pakāpē, izņemot, ja tā ir saistīta ar pamatu atcelt apstrīdēto lēmumu, tas ir, ar iespējamo veidu vai apstākļiem, kādos tika pieņemts šis lēmums. Nedz apstrīdētajā lēmumā, nedz apstrīdētajā spriedumā neredzu apstiprinājumu tam, ka tas tā ir.

102. Pirmās instances tiesas šajā lietā izdarītais secinājums norāda uz to, ka tad, ja apelācijas sūdzības iesniegšanai noteiktajā termiņā tiek iesniegti jauni pierādījumi vai argumenti sākotnējā pieteikuma vai iebildumu pamatojumam, Apelāciju padomei

38 — Skat. manus nesen 2006. gada 6. jūlijā sniegtos secinājumus lietā C-239/05 *BVBA Management, Training en Consultancy*, 53.–55. punkts.

39 — Skat. iepriekš 71. punktu.

neatkarīgi no veida vai apstākļiem, kādos sākotnējais lēmums tika pieņemts, šādi apsvērumi ir jāņem vērā, lai izlemtu, vai pirmās instances struktūrvienībai būtu bijis jāpieņem atšķirīgs lēmums, ja tie būtu bijuši tās rīcībā.

103. Šāds secinājums faktiski maina procedūras raksturu no apelācijas procesa uz sākotnējā pieteikuma vai iebildumu procedūru, kuru iepriekš pieņemtais lēmums neietekmē. Tas, manuprāt, ir pretrunā arī procesa efektivitātes prasībām.

104. Tas nozīmētu, ka termiņiem, kas jaunu pierādījumu vai argumentu iesniegšanai sākotnējā pieteikuma vai iebildumu atbalstam ir noteikti Regulā par preču zīmi vai saskaņā ar to, būtībā nav saistošas iedarbības.

105. Iebildumu iesniedzējs, kas zina, ka visu pierādījumu un argumentu iesniegšanas [termiņš] faktiski ir apelācijas pamatojuma iesniegšanai noteiktais termiņš (un ka jebkurā gadījumā preču zīme, attiecībā uz kuru tam ir iebildumi, netiks reģistrēta līdz brīdim, kad jautājums par šo apelāciju tiks galīgi izlemts), netiek mudināts sagatavot un iesniegt visu savu lietu procesā pirmajā instancē. Iespējams, ka viņam taktiski labāk ir atstāt noteiktus aspektus uz vēlāku laiku. Pat tad, ja tā nav, viņam nav jāsteidzas ar lietas centīgu sagatavošanu no sākuma.

106. Ja šāda attieksme būtu lielākajai daļai iebildumu iesniedzēju, iznākums, iespējams, būtu divējāds. Apelāciju padomes, no vienas puses, lielā mērā izskatītu jautājumus, ko vispirms bija jāizskata, bet ko nav izskatījusi Iebildumu nodaļa. Un, no otras puses, Iebildumu nodaļas ļoti bieži izskatītu jautājumus, kas nav kāda svarīga iebildumu pamata galvenie jautājumi, pieņemot lēmumu uz informācijas, kas nav pietiekami nozīmīga, pamata, un redzētu, ka apelācijas procesā šos lēmumus atceļ.

107. Nešķiet, ka šāda situācija ir saderīga ar Biroja sistēmu un organizāciju, kas ir izveidota, lai izskatītu iebildumus un apelācijas sūdzības. Tāpēc secinu, ka ir paredzēts, ka visu iebildumu satura pārbaudi vispirms un galvenokārt — un, ja iespējams, galīgi — veic Iebildumu nodaļa [40].

108. Iepriekš minēto iemelsu dēļ uzskatu, ka Pirmās instances tiesa šajā lietā kļūdaini ir

40 — Tie paši apsvērumi, protams, attiecas uz [preču zīmes] reģistrācijas pieteikumu vai pieteikumu par atcelšanu.

secinājusi, ka Apelāciju padomei ir pienākums, vispirms nenosakot, vai apstrīdētais lēmums ir atceļams nosacījumu aspektu vai apstākļu, kuros tas tika pieņemts, dēļ, ņemt vērā pierādījumus un argumentus saistībā ar iebildumu pamatu, ja šie pierādījumi un argumenti iebildumu procesā netika iesniegti laicīgi, bet tikai rakstveida apelācijas pamatojuma iesniegšanas laikā.

109. Tomēr neuzskatu, ka mans viedoklis pilnībā ir pretrunā ar judikatūru, uz ko Pirmās instances tiesa pamatoja savu lēmumu.

110. Piemēram, neuzskatu, ka Apelāciju padomes loma ir noteikt, vai, ņemot vērā visus lietas faktiskos un juridiskos apstākļus, ko puses ir iesniegušas pirmās [instances] procesā vai arī procesā Apelāciju padomē, var likumīgi pieņemt jaunu lēmumu ar tādu pašu rezolutīvo daļu. Uzskatu, ka šai lomai ir nozīme tikai otrajā pakāpē, tas ir — tad, kad ir noskaidrots pamatojums tam, lai uzskatītu, ka sākotnējais lēmums kāda nosacījuma aspekta vai apstākļu, kuros tas tika pieņemts, dēļ ir jāatceļ. Ja šādiem lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem ir nozīme saistībā ar sākotnējo lēmumu, bet attiecīgajā procedūrā tie nav iesniegti laicīgi, Apelāciju padome saskaņā ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu var izmantot rīcības brīvību un ņemt tos vērā. Šo rīcības brīvību var izmantot Regulā par preču zīmi noteiktā apelācijas procesa robežās, un vajadzības gadījumā tās izmantošanu var apstrīdēt Tiesā.

111. Neapstrīdu arī funkcionālās turpinātības jēdzienu starp pirmās instances struktūrvienībām Biroja ietvaros un Apelāciju padomi. Tomēr, manuprāt, atsaucoties uz šo turpinātību, Apelāciju padomei nevar *uzlikt pienākumu* ņemt vērā informāciju, ko pirmās instances struktūrvienība pamatoti nav ņēmusi vērā tāpēc, ka tā šai struktūrvienībai nav iesniegta laicīgi. Turpretī, ja "turpinātībai" ir kāda nozīme, tā noteikti ir tāda, ka viens un tas pats noteikums ir jāpiemēro vienveidīgi. Faktiski ir jānorāda, ka apelācijas jautājumos starp Pirmās instances tiesu un Tiesu pastāv zināma funkcionālā turpinātība, kam ir daudz līdzību ar funkcionālo turpinātību Biroja ietvaros, bet kas noteikti nekad nav interpretēta tādējādi, ka Tiesai, lai atceltu Pirmās instances tiesas lēmumu, ir jāņem vērā fakti, kas pēdējai nav iesniegti laicīgi.

112. Funkcionālās turpinātības esamībai starp pirmās instances struktūrvienībām un Apelāciju padomi kopā ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu piešķirto rīcības brīvību tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, manuprāt, ir *jāļauj* Apelāciju padomei ņemt vērā informāciju, bet nevar *uzlikt tai pienā-*

kumu to darīt. Rīcības brīvības izmantošanas pamatā ir jābūt pamatotiem iemesliem. Apelāciju padome, it īpaši apelācijas sūdzības novērtēšanas pakāpē, nevar ņemt vērā informāciju, kas ar to nav saistīta.

113. Visbeidzot, neuzskatu, ka mans viedoklis par apelācijas procesu rada ierobežojumus iespējām kādai no pusēm iesniegt pierādījumus vai argumentus, kas sākumā nav šķituši nozīmīgi vai vajadzīgi.

114. Regulas par preču zīmi noteikumi skaidri nosaka, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam ir jādod iespēja paņemt iesniegumu atpakaļ vai to grozīt, vai iesniegt savus apsvērumus, pirms pieteikums tiek atteikts absolūtu atteikuma pamatojumu dēļ, un paust viedokli par visiem trešo personu apsvērumiem [41]. Ja attiecībā uz reģistrācijas pieteikumu tiek iesniegti iebildumi vai ja šī preču zīme jau ir reģistrēta un ja seko prasība par atcelšanu, abām pusēm ir jālūdz sniegt apsvērumus "cik bieži tas vajadzīgs" [42].

115. Ja Pirmās instances struktūrvienība nav devusi pietiekamas iespējas sniegt jaunus argumentus vai pierādījumus saskaņā ar šiem noteikumiem, tas ir nosacījums, lai Apelāciju padomei būtu pamats atcelt tās lēmumu un pārbaudīt attiecīgos faktus.

116. Tomēr šādu rīcību parasti nepamato vienīgi jaunas informācijas iesniegšana Apelāciju padomei, ja ir dota pietiekama iespēja to iesniegt sākotnējās procedūras laikā. Ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu piešķirtā rīcības brīvība dod Apelāciju padomei tiesības izvēlēties šādu rīcību izņēmuma apstākļos, lai gan iepriekš ir grūti definēt, kas varētu būt šie izņēmuma apstākļi.

117. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uzskatu, ka Pirmās instances tiesas spriedums ir jāatceļ, jo 29. un 30. punkta apsvērumi ir kļūdaini tiktāl, ciktāl ar tiem tiek noteikts, ka Apelāciju padomei ir pienākums ņemt vērā strīdīgo informāciju.

118. Jautājums par to, vai Apelāciju padome, atsakoties ņemt vērā informāciju, ir pareizi izmantojusi savu ar Regulas par preču zīmi 74. panta 2. punktu piešķirto rīcības brīvību, principā paliek nenoskaidrots [43]. Šajā sakarā

41 — 38. panta 3. punkts un 41. panta 2. punkts.

42 — 43. panta 1. punkts un 56. panta 1. punkts.

43 — Skat. iepriekš 73.–78. punktu un 116. punktu.

šķiet, ka nedz Tiesai, nedz Pirmās instances tiesai nav iesniegts neviens arguments. Tomēr, neatkarīgi no tā, vai par šo jautājumu ir jāpieņem lēmums vai nav, citi *Kaul* izvirzītie pamati vispār nav pārbaudīti. Tātad tiesvedības stadija šajā Tiesā neļauj nedz tai pašai pieņemt galīgo spriedumu, nedz arī to prasa Birojs. Līdz ar to lieta ir jānodod atkārtotai izskatīšanai Pirmās instances tiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

119. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Birojs ir prasījis atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, un *Kaul* prasījumi apelācijas procesā, manuprāt, nebūtu apmierināmi. Tomēr, tā kā Pirmās instances tiesai ir jālemj par nepārbaudītiem jautājumiem, lēmums par tiesāšanās izdevumiem ir jāatliek.

Secinājumi

120. Ierosinu Tiesai:

— atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-164/02;

— nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Pirmās instances tiesā;

— piespriest *Kaul* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē;

— atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.